

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Sammen mod Union : Her er 20 som vil arbejde konsekvent mod Unionen og konstruktivt for et åbent samarbejde i Europa

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1994

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

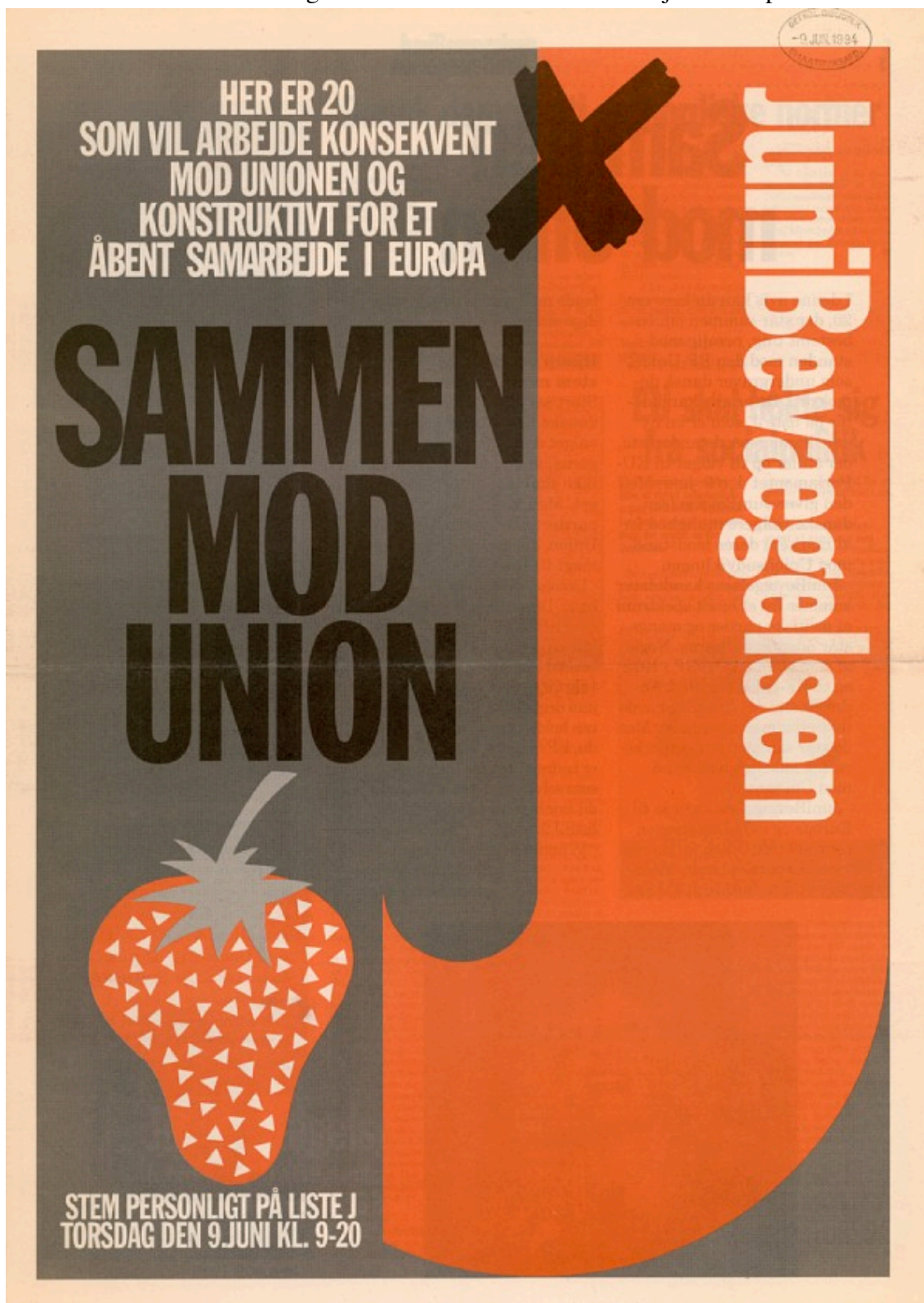
Kommentar: Udgivet i forbindelse med EU-Parlamentsvalget i 1994

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Sammen mod Union : Her er 20 som vil arbejde konsekvent
mod Unionen og konstruktivt for et åbent samarbejde i Europa

Sammen mod Union

I denne avis kan du læse om 20, der står sammen om én bestemt ting, nemlig modstanden mod den EF-Union, som undergraver dansk demokrati. De er alle kandidater på liste J, som er en ny dansk unionsmodstanderliste, der stiller op til valget til EU-Parlamentet den 9. juni. Med den giver JuniBevægelsen danske vælgere mulighed for at markere deres modstand mod Unionsudviklingen.

JuniBevægelsens kandidater kommer fra et bredt spektrum af politiske partier og mange står udenfor partierne. Nogle af dem stemte ja til EF i 1972 og til EF-pakken i 1986. Andre stemte nej og andre havde ikke stemmeret dengang. Men de står sammen om at markere den folkelige modstand mod Unionen.

JuniBevægelsen siger ja til Europa og nej til en snæver, centralistisk Union for de rige vesteuropæiske lande. Vi ønsker et internationalt samar-

bejde mellem frie og selvstændige stater.

Hjælp politikerne stem mod Unionen

Stort set alle partier i det danske Folketing vil frem til valget den 9. juni sige til vælgerne, at de går ind for at EU ikke skal blande sig så meget. Men husk: De samme partier gav grønt lys for den Union, der netop flytter mere magt til Bruxelles.

Unionsudviklingen er en glidebane. De danske ja-partier vil eller tør ikke stå imod. Du kan hjælpe dem ved at give dem klar besked den 9. juni. Folketingsvalg får vi til efteråret. Den 9. juni drejer det sig om danskerens holdning til Unionen. Synes du, EF er gået for vidt, og at det er bedre at bevare Danmark som selvstændig stat? Så brug dit kryds på JuniBevægelsens liste J 9. juni.

Vi finder os ikke i Unionen.

Drude Dahlerup
JuniBevægelsen

JuniBevægelsen startede i august 1992 som et resultat af det flotte danske NEJ til Unionen den 2. juni. Nogle af de aktive i JuniBevægelsen kommer fra Danmark 92, andre fra Folkebevægelsen mod EF. Andre kom til, fordi de efter to folkeafstemninger syntes, at der var brug for at styrke den folkelige modstand mod Unionen.

Valget til EU-Parlamentet foregår den 9. juni kl. 9-20. Her skal vælges 16 danske medlemmer.

I alt har EU-Parlamentet 518 medlemmer, som vælges hvert femte år. I øjeblikket har JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EF-Unionen 4 medlemmer.

SF har 1 medlem, Socialdemokratiet har 4, Venstre har 3, Konservative har 3 og CD har 1. Til valget den 9. juni har JuniBevægelsens liste J og Folkebevægelsens liste N indgået valgforbund.

I EU-Parlamentet vil junifolk fungere som vagthunde, der kan rapportere hjem om nye skridt på glidebanen mod Unionen. De vil arbejde konsekvent mod Unionen og de vil arbejde konstruktivt for konkrete forslag.

Hvordan kan du læse mere om i JuniBevægelsens valgprogram. Ring eller skriv efter det.

JuniBevægelsen

Nybrogade 18
1203 København K
tlf 33 93 00 46
Giro 000 1945

Jens-Peter Bondo, 46 år, er ikke uden grund en af de mest vidende om EF. Efter 15 år med en effektiv arbejdsuge på op mod 100 timer, er der ikke meget, som kommer bag på ham.

Nej til regler der skader miljøet

Den danske regering bør nægte at gennemføre dårlige regler, mener Anne Mette Jensen, der selv angår at skifte til spadseredragt og stress-mappe, hvis hun bliver valgt.

- Jeg har altså ikke tænkt mig at lægge min stil om til spadseredragt og stress-mappe, hvis jeg bliver valgt, fastslår Anne-Mette Jensen.

- Jeg vil ikke overtage den selvtilføjede stil, der findes i EU-Parlamentet. Det er vigtigt at komme i dialog, men det er også vigtigt at være sig selv.

Sig selv er Anne-Mette Jensen i cowboy-bukser, flade sko og koncentreret om at analysere og argumentere. Hun er en af de gurede græsødder. Aktiv på tyvende år. Græsødder-bevægelser er simpelthen nødvendige, siger hun. - Uden dem glimder politikerne de grundlæggende værdier. Alligevel tør hun godt selv blive politiker. - Nu vil jeg gerne prøve den anden side, siger hun. Hun var byrådekandidat for rød-grøn fællesliste i Århus i 1993. Og nu kvindelig spidskandidat for JuniBevægelsen.

Østeuropa skal med og de rige skal betale
I EU-Parlamentet vil hun

Anne-Mette Jensen, 40, VUC-lærer og generel i 20 år vil nu gerne prøve en anden side af den politiske liv.

isere arbejde for miljøet. Stille forslag om gør reglerne bedre eller afværger det værste.

- Alle regler der har betydning for miljøet har været minimumsregler, så de lande, der vil, kan lave bedre regler. Det vil vi forsøge at presse den danske regering til at kæmpe for.

- Sammenligner vi os med Norge, Sverige og Finland er vi kommet bagud de sidste 20 år, når det gælder gode regler for miljøet. Det er, hvad der sker, når EU's miljøpolitik går ud på at lave totalt fælles regler, hvor ingen lande må vedtage noget der er bedre.

- Og hvad sker der med norske og svenske regler, hvis de kommer med i Unionen? Efter fire år skal de ned på det dårligere EF-niveau.

- Hvis der virkelig skal ske noget, må nogen være foregangslande. Og de rige i nord må være med til at betale for et bedre miljø både i Syd- og Østeuropa.

Forureningen er grænseoverskridende.

- Derfor er det nødvendigt med et internationalt miljø-samarbejde, som omfatter flere end EU-landene. Her skal Østeuropa med.

Søren Kjeldsen-Kragh er professor i international økonomi og underviser på Landbohøjskolen. Han er også specialist i EF-økonomi og har arbejdet for EU og andre internationale organisationer. Der er ofte bud efter ham på universitetet verden over.

ØMU'en er en fejlkonstruktion
Planerne om en økonomisk-monetar Union har

Dansk demokrati og nordiske normer

Sønderjysk stædighed får Jens-Peter Bondo til at tage endnu en periode i EU-Parlamentet. Her vil han give Unionen modstand og stille konkrete forslag til bedre regler.

Sønderjysk stædighed, siger Jens-Peter Bondo som forklaring på, at han har holdt ud i 15 år i EU-Parlamentet og nu stiller op til endnu en periode.

- Mine forfædre vendte på genforeningen fra 1964 til 1920, så kan jeg vel også vente 20 år på at få Dan-

mark fri af Unionen, siger han.

Unionens modstandens veteran har ikke spildt tiden, mens han ventede. En arbejdsuge på op mod 100 timer hver uge har gjort ham til en af de mest vidende danskere, når det gælder EF og Unionsplanerne.

Med hver ny plan følger en bog fra Jens-Peter Bondo. Senest er det Fernand Hermans forslag til en ny grundlov for Unionen, som har fået en kommentar.

I EU-Parlamentet vil han og de andre juni-medlemmer forene den principi-

elle modstand med Unionen med det nyttige arbejde i dagligdagen. Nogle lande er dansk demokrati og nordiske normer.

- Vi skal for, at det danske folketingskald beslutte danske love. Og vi skal for de højeste nordiske normer for mennesker og miljø ved at stille ændringsforslag i EU-Parlamentet.

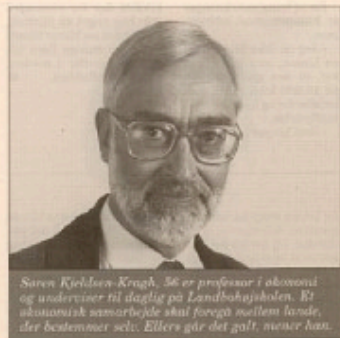
- Vi har ikke de store illusioner om, at det kan redde ret meget, men lidt har også ret.

Med i Folketingets udvalg

- Vil vi gerne arbejde tæt

sammen med det danske folketingskald.

- Vi foreslår, at de danske medlemmer af EU-Parlamentet knyttes til folketingskaldets fagudvalg. Så vi kan give vores viden videre og blive bedre til at slås konkret for danske interesser.

Søren Kjeldsen-Kragh, 56 år, er professor i økonomi og underviser til daglig på Landbohøjskolen. Et økonomisk samarbejde skal foregå mellem lande, der bestemmer selv. Ellers går det galt, mener han.

Nu går det for vidt

Søren Kjeldsen-Kragh stemte ja til EF. Men nu synes han det går for vidt. Forsætter Unionsprocessen bryder hele samarbejdet sammen, mener han.

Europæisk samarbejde om handel og miljø er en god ide, mener Søren Kjeldsen-Kragh, der stemte ja til EF i 1972 og ja til det indre marked i 1986. Siden har han stemt nej.

- Ikke fordi jeg har ændret holdning, men fordi EF er gået for vidt. Jeg har aldrig ønsket en Union. EF-samarbejdet bør skrues tilbage til det mest nødvendige. Så alt andet end samarbejde om handel og miljø foregår som mellemstatligt samarbejde. Det ville også gøre det lettere for de nordiske og østeuropæiske lande at slutte sig til.

Søren Kjeldsen-Kragh er professor i international økonomi og underviser på Landbohøjskolen. Han er også specialist i EF-økonomi og har arbejdet for EU og andre internationale organisationer. Der er ofte bud efter ham på universitetet verden over.

ØMU'en er en fejlkonstruktion
Planerne om en økonomisk-monetar Union har

han ikke meget til overs for. - Den er en fejlkonstruktion. Hvis landene skal leve op til de krav, der stilles for at være med, får de større arbejdsløshed. Samtidig er det uønsket, at de enkelte lande ikke kan bestemme deres egen politik. Det skaber frustration og fare for social uro.

- I dag har vi stadig et råderum. Danmark fører for eksempel lige nu en mere beskæftigelsesvenlig politik end de øvrige lande.

Hele Unionsprocessen skyldes en illusion om, at det er muligt at skabe Europas Forenede Stater. Den illusion bryder for løsningen af helt konkrete problemer, ikke mindst arbejdsløshed.

- Det er nu, vi skal beslutte, om vi vil fortsætte Unionsprocessen, som vil gøre Danmark til en delstat i EU med samme muligheder, som en amtsskole har i dag. Eller om vi vil have et samarbejde mellem selvstændige lande, som tager egne beslutninger og forsøger at koordinere - ikke uniformere - deres politik.

- Der må være en folkelig opbakning om samarbejdet. Ellers bryder det sammen.

EU skal holde sig fra socialpolitik

EU-Parlamentet kan ikke blive et rigtigt demokratisk organ, skriver Ulla Sandbæk i en bog, der skal provokere den, der ønsker en forbundsstat.

- Den er ment som en provokation, siger Ulla Sandbæk om bogen "Kig bag kulissen", netop udgivet

gerne en periode til for at bevare kontinuiteten i arbejdet.

Det kan virke ufuldstændigt at stemme nej Ulla Sandbæk er medlem af EU-Parlamentets sociale udvalg, som beskæftiger sig med arbejdsmarkeds- og socialpolitik. Her er hun forkæmper for det

Ulla Sandbæk, 51, søgnepræst og medlem af EF-Parlamentet siden 1989 har med på en periode til, for det tager 2 år bare at komme ind i tingene, siger hun.

på forlaget Rhodos. - Jeg har skrevet den, fordi stærke kræfter forsøger at gøre EU til en forbundsstat, hvor EU-Parlamentet skal være et rigtigt lovgivende parlament.

I bogen fortæller hun om latterlige beslutningsforslag, taletider på 1 minut, sproglige misforståelser og forslag, der kun findes på for eksempel italiensk, når de skal behandles.

- I første omgang er det til at le ad, men dernæst må det vækkes til eftertanke, siger hun. - Parlamentet kan ikke blive demokratisk.

- Hvis EU udvides med nordiske og østeuropæiske sprog bliver det uoverkommeligt dyrt at tolke til samtlige sprog. Og presset for at få gennemført tingene af små sprog vil stige, siger hun.

Ulla Sandbæk er ikke kort tross efter fem år i EU-Parlamentet. Men tager

danske aftalesystem og for det danske sociale system.

- I andre EU-lande er arbejdsløsheds-understøttelse og folkepension ikke sikret gennem skattebetaling. Her skal man have en forsikring for at få understøttelse eller pension. Arbejdsgiveren og lønmodtageren betaler forsikringen. Så har man ikke arbejde, har man heller ikke har nogen forsikring.

Andre lande ser gerne EU blande sig i socialpolitik, fordi de måske kunne få bedre forhold på den måde. Og det kan godt virke ufuldstændigt at stemme nej hver gang. Men vi er nødt til at holde fast i, at vi ikke vil have det danske sociale system undergravet. Det kan vi kun ved at holde fast i, at EU får noget med socialpolitik at gøre. Det må vi kæmpe for, når næste Unionskontrakt skal forhandles i 1996.

Borgere skal have indflydelse

Jeg er ikke nationalist, men jeg finder mig ikke i en lukket Union, der giver arbejde til 10.000 lobbyister, siger Lars Rahbek.

- Jeg er ikke nationalist. Tværtimod har jeg i høj grad oplevet, at Verden er meget større end Vesteuropa, siger Lars Bredt Rahbek.

Han har tidligere arbejdet 11 år hos A.P. Møller, blandt andet har han tilbragt godt 2 år som salgsschef i Manila på Philipinerne. Og i mere end 4 år var han A.P. Møllers internationale salgsschef i Tokyo, hvor han i hverdagen forhandlede og spiste dyre middage med andre topchefer. I fritiden udforskede han den japanske kultur.

Lars Rahbek kom tilbage til Danmark i foråret 1991, hvor han begyndte at engagere sig i modstanden mod Maastricht-Traktaten.

- Jeg vil kæmpe for, at vi kan være uenige i Danmark. At jeg som almindelig borger kan få indflydelse på det land, jeg lever i.

I 92 opstod Lars Rahbek sin stilling hos A.P. Møller, og istedet arbejdede han som uøbet aktivist på JuniBevægelsens kontor indtil maj-aftemningen i 1993. I dag er han studerende på Den Danske Filmskole.

Vil vide hvem der stiller forslag
Lars Rahbek er imod den politiske Union, men tilhænger af et begrænset økonomisk fællesskab som EF før 1996.

Lars Rahbek, 33, nu filmstuderende efter 11 år i A.P. Møller, har oplevet at verden er meget større end Vesteuropa.

En af hans mærkesager er kampen mod lobbyismen.

- Jeg vil ikke finde mig i en Union, som er så lukket, at den giver arbejde til 10.000 lobbyister, som betaler for og handler med indflydelse.

- Som borger vil jeg vide,

HVEM der for eksempel står bag noget så idiotisk, som at det nu bliver tilladt at bruge mange flere tilætningsstoffer i måden, siger Lars Rahbek.

Det er min fremtid

Jeg er bange for, vi får Europas Forenede Stater, hvis ikke processen mod Union stoppes nu, siger Bettina Berg, der ønsker et frit og demokratisk land også for sine børn.

- Politik skal ikke kun være for gamle mænd. De beslutninger, de tager, kommer jo aldrig til at gå ud over deres egen generation, siger Bettina Berg, der med sine 19 år er yng-

gsten, var hun medlem af Greenpeace, Verdensnaturfonden og Naturfredningsforeningen.

- Hvis der ikke findes nogen jord om 50 år, kan det hele jo være lige meget.

Bettina Berg er bekymret for Europas fremtid.

Folk vil gøre oprør
- Jeg tror, at vi bevæger os mod Europas Forenede Stater. Den udvikling vil tage selvbestemmelsen fra

Bettina Berg, 19 og studerende synes ikke politik kun skal være for gamle mænd. Deres beslutninger kommer jo ikke til at gå ud over deres egen generation, siger hun.

ste kandidat til valget 9. juni.

- Jeg er fra den generation, der vil komme til at opleve Europas Forenede Stater, hvis det bliver en realitet. Det vil jeg gerne være med til at forhindre, for det er far sent - jeg ønsker et frit og demokratisk land for både mig selv og mine børn.

Bettina Berg er faldt og opvokset i Korteminda, og hun blev student sidste sommer. Hendes plan er på et senere tidspunkt at starte på historiestudiet på Odense Universitet. Hun er meget miljøinteresseret, og før hun begyndte at bruge al sin tid på JuniBevægelsen.

folk. Man kan ikke have demokrati for 350 millioner mennesker. Så hedder det ikke demokrati, så hedder det bureaukrati.

- Hvis man skaber Europas Forenede Stater kan det føre til konflikter. Folk vil gøre oprør, når de finder ud af, at indflydelsen er taget fra dem.

- Der kan også opstå problemer i Korteminda, i mellem, fordi vi er så forskellige kulturelt. I længden vil folk ikke finde sig i at blive gjort ens. Derfor er det så vigtigt, at JuniBevægelsen kommer til Strømsborg og er med til at forhindre den uheldige udvikling.

Pia Raug, 41 og sangskriver på 21, der er netop nu på vej med en plade med nye sange. Den første i seks år.

For let at give op i en superstat

Demokrati tager tid. Men er det eneste alternativ, siger Pia Raug, der holder mest af den tillid og det fællesskab, hun møder rundt om i forsamlingshusene.

Lige nu har Pia Raug ekstra travlt. Ikke bare med at være kandidat for JuniBevægelsen. Også med at indspille en plade med egne sange. Den første i seks år. I de år er store ting sket: Murens fald, Golf-krigen, krigen i Jugoslavien, vores egne folkeafstemninger og mange andre begivenheder, som Pia Raug har skrevet sange om. Pladen kommer til efteråret.

Pia Raug er ikke en af de kunstnere, der er mest i mediernes søgelys. Til gengæld har hun et stort, trofast publikum, som møder op i forsamlingshusene og for-

eninger. - Her oplever jeg et fællesskab om ting, som ellers er svære at tale om. Og en tillid, som jeg ikke møder ret mange andre steder. Som regel er mistilliden den mest synlige og står ofte umodsagt.

- Den mulighed, jeg har, for at komme i kontakt med folk, opleve at tilliden findes, selv om den for det meste er usynlig, det er det bedste ved mit job, siger Pia Raug, der derfor helst ville være blevet i musikken. Men synes det netop nu er helt nødvendigt at gøre noget for at bevare den rene demokrati, vi har.

Demokrati tager tid
- Ægte demokrati er dybt afhængigt af nærhed. I en overnational superstat bliver der let alt for langt fra magtens udøvere til den enkelte borger. Det bliver

for let for magthaverne at glemme, at borgere er individer. Og for let for borgerne at opgive de forpligtelser, demokratiet også medfører. Fordi der alligevel ikke er noget at gøre ved det.

- Demokrati tager tid. Det er aldrig så effektivt som et diktatur. Men alternativet til demokratiets besværligheder er ikke at

vælge den effektive blinde magt. Alternativet må være at ransage, bearbejde og forbedre demokratiets livsbetingelser.

- Frem til folkeafstemningen i 1996 må vi kæmpe for at ændre Unionens struktur, så den bliver demokratisk. Lykkes det ikke, må vi tage stilling på ny.

Brita Haugen Berg, 53 har i mange år boet på den tyske vestkyst, hvor hun nu er sognepræst. Hun rejser meget i de nordiske lande med foredrag og forelæsninger. Hun stiller op for at vinde Union-kampen.

Hvorfor gøre alle ens

Unionen er som en kæmpe uden hjerte, synes Brita Haugen Berg. Hun tror ikke, det er nok at holde kunst og kultur uden for EU-samarbejdet. En retning er altid en trussel mod det levende.

- Unionen er som en kæmpe uden hjerte, siger Brita Haugen Berg. - Vi ved fra

myten, at den ikke kan fordrage menneskelugt. Den sætter systemet fremfor mennesket og vil, at alt skal lugte ens, smage ens, være ens.

- Harmonisering kaldes det. Og hvorfor? Jo, for så kan vi lettere styres oppefra.

- En retning lammer folkenes livsnerve, den frugt-

bare samtale, der er forudsætning for demokratiet.

- En retning lammer de skabende kræfter, siger Brita Haugen Berg. Hun er bange for Unionen, også på kunstens og kulturens vegne.

- Det er ikke nok at sige, at man ikke laver politisk samarbejde om kunst og kultur. For både samfundet og det enkelte menneske udgør en helhed. Det skabende menneske kan ikke udskilles fra øvrige samfund uden konsekvenser.

- Hvis vi ikke har indflydelse på den konkrete verden og ikke kan forandre den, lammes vi. Det er farligt for både kunst, kultur og demokrati.

- Kunstens opgave er at stille spørgsmål og skabe

alternativer. I en stram Union mister den sin frihed og må de eller gå under jorden.

Europa afgør verdens skæbne
Brita Haugen Berg er selv en mangfoldig person. Imellem, fordi vi er så forskellige kulturelt. I længden vil folk ikke finde sig i at blive gjort ens. Derfor er det så vigtigt, at JuniBevægelsen kommer til Strømsborg og er med til at forhindre den uheldige udvikling.

Når hun vover sig ind i den politiske verden, er det, siger hun, fordi det er i disse år, vi afgør Europas skæbne. Og hvad Europa gør, får konsekvenser for hele verden. - De rige lande i Europa må gå foran med visioner, der ikke bygger på forelæst vækstfilosofi.

Jonna Bertelsen, 36 og socialpædagog er harm over den nedlæggende måde, den danske befolkning bliver behandlet på. Politikere vil ikke diskutere EU about, siger hun.

EU kan ikke løse konflikter

Jeg bliver harm over den nedlæggende, hvormed man behandler den danske befolkning. Jeg stiller op til EU-Parlamentet, fordi jeg gennem de senere måneder har oplevet, hvordan politikerne fortaat forsøger at stikke tingene under stolen. De vil ikke åbent diskutere, hvad EU-samarbejdet egentlig skal ende med.

Det siger Jonna Bertelsen, som er 36 år og ud-

dannet socialpædagog. Hun har hovedsageligt arbejdet på døgninstitutioner, blandt andet på et børnehjem for tidligt skadede børn.

For øjeblikket har hun taget orlov fra sit job på en ungdomspension for at arbejde som ugenet aktivitet på JuniBevægelsens landskonfer.

Jonna Bertelsen har været aktiv unionsmodstander siden efteråret 1992. Hun sidder blandt andet i

JuniBevægelsens Sikkerhedspolitiske Udvalg.

Nej til fælles forsvar

I JuniBevægelsen afviser vi alle tanker om et fælles forsvar i EU. Vi vil ikke være med til at videreføre den blokpolitik, vi kender, fra før Muren faldt.

Krigen i Jugoslavien har også vist, at EU ikke egner sig til at løse konflikter i Europa. EF-lande-

ne anerkendte tidligt de selvstyrende republikker - uden at være sikre på de nye landes behandling af deres mindretal. Dermed pustede EF til den ild, som istedet skulle slukkes.

Regionale konflikter løses bedst med en fælles europæisk indsats. For at sikre freden skal alle lande være med. Europa er langt større end de tolv EU-lande.

Varvid at smide god fisk ud

Alle ved at EUs fiskeripolitik er forkert. Men ingen gør noget. Bent Rulle har en række forslag til anderledes vilkår for fisk og fiskere.

Bent Rulle har halvdelen af en fiskeskutter. Men her ikke selv mange fisk i dagligdagen. Det har han ikke tid til. Som formand for Dansk Fiskeri Forening på femte år går hans tid med at rejse landet tyndt til møder i ministerier, styrelser og foreninger. Når han er hjemme på Læsø, har han jobbet som viceborgmester at passe. Nu får han også tid til at være kandidat for JuniBevægelsen.

Jeg har altid været kritisk overfor EF, men jeg har accepteret, at vi er der og arbejder ud fra de præmisser, det giver. Jeg synes, kræfterne skal bruges på at ændre systemet indefra. Vi kan nok ikke ændre det her og nu, men gradvist kan vi måske påvirke det.

Måske ville for mange tabe ansigt? Hvis han kunne, ville Bent Rulle gerne ændre EUs fiskeripolitik lige med det samme. Den er grundlæggende forkert. Kvot-

systemet er blevet til ved skrivende. I praksis fungerer det ikke. Man siger til en fisker: Nu må du fiske 1000 kg rødspætter og 1000 kg torsk om ugen. Hvad så hvis han i første træk fanger 2000 kg rødspætter og ingen torsk? Så må han smide halvdelen af rødspætterne ud.

Og mangler så torskene. I næste træk er det måske lige omvendt. Når ugen er omme, har fiskeren smidt god spisebænk væk i en mængde, der kunne bespise en mindre provinsby. Det er varvid.

Et nyt system skulle bygge på regulering af antallet og størrelsen på fartyger, så de passer til de farvande, de skal fiske i. Man kan begrænse antallet af dage, de må fiske, sætte grænser for maskestørrelser og redskaber og frede nogle områder i perioder.

På den måde kan en fisker med et lovligt skib og lovlige redskaber fiske så meget, han vil, i stedet for at smide halvdelen af en fangst over bord. Det er noget svineri.

Alle indrømmer det er sådan, men ingen gør noget. Måske fordi for mange embedsmænd og politikere ville tabe ansigt? ●

Helle Hagenau, 29, studerer på RUC og arbejder som sekretær hos EUs indflydelse på danske uddannelser.

Uddannelser skal rumme hele verden

Det er ikke nok at lære om EU-landenes historie og kultur, mener Helle Hagenau, der var med til at få EU-Kommissionen til at trække et forslag.

Jeg er en uforberdlig idealist, der ikke kan lade være med at kæmpe for de ting, jeg tror på, siger Helle Hagenau. Den meget aktive 29-årige RUC-studerende har

været med i studenterpolitik i 10 år, blandt andet rejste hun i fire år Europa tyndt som international ansvarlig i Danske Studerendes Fællesråd. For øjeblikket sidder hun i ledelsen af EF's Ungdomsforum, som repræsenterer mere end 70 europæiske ungdomsorganisationer.

Gennem arbejdet i Ungdomsforum prøver Helle Hagenau at påvirke EU-systemet indefra.

Kommissionen indrømmede fejl

Det lykkes indimellem. Blandt andet fik vi indflydelse på Kommissionens forslag til EUs uddannelsespolitik.

Ifølge Kommissionen skulle uddannelsespolitikken tilrettelægges sådan, at den stort set kun tilgodeså erhvervslivets behov.

Ordet "studerende" blev dårligt nævnt i løbet af det 80 sider lange forslag.

Vi kritiserede forslaget sender og sammen, og det blev trukket tilbage. Kommissionen indrømmede, at den havde begået en fejl. Partipolitik er Helle Hagenau medlem af VS i EU-Parlamentet vil hun arbejde imod forringelser af danske studerendes vilkår.

EU bør ikke få indflydelse på indholdet af vores uddannelser. For eksempel er det mig inderligt imod at få "Den Europæiske Dimension" ind i det danske uddannelsessystem. Den kunne betyde, at vi i undervisningen næsten udelukkende skal fokusere på kulturen og historien i EU-landene. På bekostning af at lære om resten af Europa og Verden.

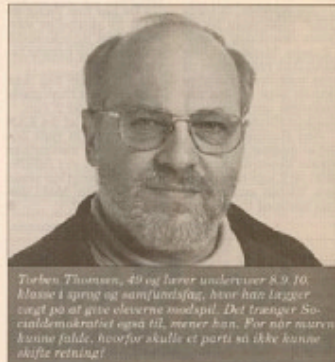
Bent Rulle, 50 har været på havet siden 1961. Han fik sin egen kutter i 1969, men har arbejdet på land siden 1985 med kommunalpolitik og fiskeripolitik.

Vi kan da ikke anbefale noget, vi har dårlige erfaringer med, til vores nærmeste slægtninge, siger Torben Thomsen, der har været socialdemokrat og mødestader af Unionen i 25 år.

Som modstander af Unionen kan jeg ikke stille op på mit eget partis liste. Men de mange socialdemokratiske vælgere, der som jeg ikke ønsker Unionen, skal have et taler, derfor stiller jeg op på liste J, siger Torben Thomsen, medlem af Socialdemokratiet i snart 25 år. Lige nu er han smidt ud af partiet, fordi han stiller op på JuniBevægelsens liste.

Men det hindrer ham ikke i at stemme på Socialdemokratiet til folketingsvalget. Og sådan vil mange andre socialdemokrater også gøre, mener Torben Thomsen, der understreger, at det ikke er at svigte sit parti at stemme anderledes den 9. juni. Tværtimod er det nødvendigt, at socialdemokrater stemmer på Unionsmodstandere, så politikerne kan se, at de mente deres nej den 2. juni.

Torben Thomsen er bange for, at påvirkningen fra EU får Socialdemokratiet til at svigte sin stærkeste sag: Et samfund med fælles ansvar for hinanden og forståelse for at ikke alle kan klare sig selv. Og selvfølgelig, hvis Unionen skal

Torben Thomsen, 49 og lærer underviser 8.9 10. klasse i spring og samfundsfag, hvor han lægger vægt på at give eleverne modspil. Det trænger Socialdemokratiet også til, mener han. For når næsten kunne fælde, hvorfor skulle et parti så ikke kunne skifte retning?

blive til noget, kan vi vel ikke have forskellige sociale systemer, siger Torben Thomsen. Derfor må processen stoppes nu. Og derfor skal de andre nordiske lande heller ikke med i EU.

En anden slags nærhed

Vi har baggrund i samme opfattelse af samfund og velfærd. Vi har en helt anden opfattelse af nærhed. Den kan vi ikke bevare i EU. Jeg tror ikke på en samlet nordisk blok i EU.

Selv sammen er vi for små. Vi bliver kvælt i magtkampen mellem syd og nord.

De nordiske lande spørger selvfølgelig ikke mig eller JuniBevægelsen, hvad de skal gøre. De skal selv bestemme ved deres folketingsmøder.

Men når vi i Danmark gennem 22 år har gjort en række negative erfaringer med EU, kan vi da ikke anbefale vores nærmeste slægtninge at melde sig ind.

Jens Harder Højbjerg, 30 er tv-journalist og medlem af De radikale Venstre. Han synes det er vigtigt at holde fast i det danske nej 2. juni 1992 men modsat mod de stærke Unionskrafter.

Det danske nej viste andre vej

Jens Harder Højbjerg var i Spanien, da danskerne stemte nej og oplevede den udenlandske reaktion. Han er stolt over, at danskerne kunne ryste den nålestribe elite.

I starten af juni 1992 befandt journalist på DR-Sporten, Jens Harder Højbjerg, sig i Spanien.

- Det var en blanded oplevelse. Skidt fordi jeg ikke kunne deltage i den nationale begejstring herhjemme - godt fordi jeg så blev nødt til at følge de udenlandske mediers opfattelse af lilla Danmarks oprejst mod udviklingen i det europæiske samarbejde.

- Jeg oplevede, at vores "NEJ" viste vejen for en masse mennesker overalt i Europa. Mennesker, der hidtil ikke var kommet til orde med deres folkelige skepsis over for den anmassende udvikling mod Europas Forenede Stater.

Jens Harder Højbjerg, der er medlem af Det Radikale Venstre, var selv aktiv 2. juni-afstemningen. Blandt andet holdt han tale mod Unionen på

en blokvogn på Brønshøj Torv.

- Midt i talen forstod jeg noget, jeg aldrig havde forstået eller fornemmet før: Hvis der fx min morfar og andre frihedskæmpere til at sætte alt i kampen mod besættelsesmagten.

- Uden nogen sammenligning løvrigt mærkede jeg en snert af den samme drivkraft. Jeg fornemmede den følelse af magtesløshed, min morfar må have haft.

Skrøbeligt demokrati Jens Harder Højbjerg mener, at den manglende accept af danskernes "nej" viser, at Unionens kræfter i Europa er uhyggeligt stærke.

- De har kun foragt til overs for skrøbelige stærkelser som demokratiske spilleregler og folkelig betænkelse.

Det frater dog ikke Jens Højbjerg hans glæde og stolthed over 2. juni.

- Nu ved vi, at det KAN lade sig gøre at ryste den nålestribe europæiske elite - hvilket vi i Janbeveægelsen løvrigt har tænkt os at gøre igen. Mod Unionen den 9 juni!

Ingen EU-love for arbejdsmarkedet

Vi har et af Europas bedste aftalestystemer. Det skal bevares, mener Finn Andersen. For ved at vise et godt eksempel kan Danmark hjælpe andre lande uden at gå i stå.

- I Danmark har vi et af Europas bedste aftalestystemer på overenskomstområdet.

Og det skal bevares, mener Finn Andersen, 34 år og udlært klejnsmed.

Siden 1986 har han været

ansat i Metal Århus, hvor hans job er at tage sig af sager, hvor lærlinge bliver snydt for løn og feriepenge, eller hvor de lærer for lidt.

Finn Andersen har længe været aktiv modstander af Unionen. Blandt andet var han med til at starte modstanderorganisationen "Århus 92".

- Jeg vil arbejde for, at Unionen kommer til at skade danske lønmodtagere mindst muligt. Her i landet er det arbejdsmarkedet

Hvide kirker og Dannebrog giver mig tårer i øjnene, siger Henrik Melsen efter 16 år i Bruxelles. Med Maastricht-traktaten gik EF-samarbejdet for vidt, synes han.

16 år i udlandet har ikke fået Henrik Melsen til at glemme danskheden. Tværtimod: - Hver gang jeg kører over grænsen og ser de hvide kirker og Dannebrog i kolonihaverne, får jeg tårer i øjnene. Men jeg elsker også Europa. Alle landene er dejlige. Netop derfor er det så vigtigt, at vi bevarer forskellighederne, siger han.

Henrik Melsen har siden 1977 arbejdet som fuldmægtig for EF-Kommissionen i Bruxelles. Siden 1986 har han arbejdet med bedrageribekæmpelse. Arbejdet og sine kolleger er han glad for.

- Men Maastricht-traktaten gav mig kolde tårer. Jeg stemte selv nej og ån-

dede lettet op, da Danmark stemte nej, og Frankrig var tæt på at gøre det samme. Jeg troede, at nu ville det stoppe.

Respekt for landenes selvstændighed

- Jeg er pro-europæer og synes, samarbejde er en god idé. Men det skal være et fornuftigt og enkelt samarbejde med det formål at udnytte ressourcer bedre. Ikke at producere smørhjerger.

- Man skal samarbejde om handel, om at hjælpe u-landene, om at bekæmpe forurening, om økonomi. Men kun om det, landene er enige om. Det, der sker nu, er, at det bliver alt for kompliceret, uoverskueligt og lukket. Det er en grund til, at der svindles.

- I stedet skal lovene være mere enkle, og der skal være mere åbenhed og gennemsigtighed. For eksempel bør de nationale

parlamentar kunne kontrollere EU's politik. Og alle forslag, som skal behandles i Ministerrådet bør starte med en grundig behandling i de nationale

parlamentar. De enkelte landes selvstændighed skal respekteres. Hvis man har viljen til det, kan samarbejdet blive mere demokratisk på den måde.

Henrik Melsen, 49 er HD i udenrigsøkonomi og har siden 1977 arbejdet for EU-Kommissionen. Først med tekniske opgaver for u-landene. Siden med samarbejdsforholdene med Jugoslavien. Nu med bedrageribekæmpelse.

En fare for sundheden

Uaflettigt at vi ikke selv må bestemme hvad vi vil putte i vores mad, siger SF'eren der ikke deler sit partis holdning til Unionen.

Det politiske og sociale engagement har altid været der. Siden kom interessen for kvinders vilkår til.

- Som ung journalist og socialarbejder, mødte jeg mange kvinder, som var nødt til at blive i pinefulde ægteskaber, fordi de ikke kunne forsørge sig selv, fortæller Benthe Stig Pedersen.

Selv har hun ikke haft den slags problemer. Hun er uddannet journalist og

blev siden socialrådgiver og en af de første ligestillingskonsulenter. Nu uddanner hun selv ligestillingskonsulenter og er næstforkvinde for Dansk Kvindekonferens efter flere år på forskningsposten.

Benthe Stig Pedersen er dansk repræsentant i EAPN, et EU-netværk der arbejder mod fattigdom og social udstødning.

Medlemskabet af SF har hun beholdt. For hun synes SF's politik er den rigtige. Bortset lige fra holdningen til Unionen.

Vi kan ikke engang beskytte babyer

- Unionen er en trussel både mod vores socialpolitik og vores sundhedspolitik. Fordi hensynet til økonomien altid sættes over hensynet til mennesker og miljø.

- I Danmark har vi en tradition for i nogen grad at afveje de hensyn mod hinanden. For eksempel har vi den holdning til tilførsningsstoffer i fødeva-

rer, at de skal bruges så lidt som muligt. Det princip forsvinder med EF's madsminkedirektiver.

- Det værste er, at vi ikke kan beskytte babyer. Det bliver tilladt at putte nye stoffer i færdiglavet mad til små børn. Med risiko for at de får allergi.

- Madsminkedirektiverne tillader flere stoffer, som hidtil har været forbudt her i landet. Og de tillader, at stofferne bruges i større mængder og mange flere fødevarer.

- Det bliver helt uoverskueligt for den enkelte forbruger. Det nytter ikke at sige, at vi bare kan lade være med at købe varer med de tilførsningsstoffer, vi ikke vil have. Det bliver simpelthen for svært at finde ud af.

Finn Andersen, 34 er klejnsmed og faglig sekretær i Metal i Århus.

dets parter selv, der forhandler løn og arbejdsforhold. Det system skal vi fortsat have. Embedsmænd og kommissærer er ikke bedre til at lovgive på det område, end vi selv er.

Giver gerne til andre

- Jeg er ikke bange for at give noget til lande, som har dårligere forhold end os. Men det skal ikke gøres ved at harmonisere

vores regler og lave fælles EU-overenskomster.

I stedet bør fagbevægelsen støtte hinanden over landegrænser.

- De enkelte lande skal selv finde deres udviklingsvej.

- Gennem at vise et godt eksempel kan Danmark hjælpe andre lande uden selv at blive sat i stå.

Benthe Stig Pedersen, 67 har altid været politisk og socialt engageret. Kvindernes kultur ligger hende særligt på sinde.

Danmark skal gå foran

Det bliver svært at bevare danske normer for godt arbejdsmiljø i Unionen, siger Dorte Valentin, der har været med til at udarbejde direktiver for området.

- Jeg havde aldrig troet, jeg en dag ville gå ind i politik. Men man kan ikke bare sætte sig hen i sofaen og være indigneret. Man er nødt til at handle.

Det mener Dorte Valentin Sørensen, 58 år. Hun er uddannet ergoterapeut, og har i mange år beskæftiget sig med arbejdsmiljø. Blandt andet har hun arbejdet otte år i Arbejdstilsynet, hvor hun var med til at udarbejde EF-direktiver på området. De sidste syv år har hun været freelance-konsulent i arbejdsmiljøsektoren. Hendes job er at tage ud på

arbejdspladser og hjælpe de ansatte med at forebygge arbejdsskader, for eksempel forebyggelse af forkerte arbejdstillinger. Udover at synge, spille teater og være håndværker i sit eget hus, er Dorte Valentin i fritiden blandt andet med i humanitært arbejde.

Med nødhjælp til Jugoslavien

Ved juletid var hun med i en gruppe, som indsamlede og tog til Jugoslavien med 80-90 tons nødhjælp, hovedsageligt til børn.

- Jeg kan godt lide at GØRE noget. Det er hyklereri, hvis man nøjes med at sidde og snakke om, hvor grelt det står til.

Dorte Valentin er tilhænger af det tidligere EF-samarbejde, men klar modstander af Unionen.

Dorte Valentin Sørensen, 58, og ergoterapeut troede ikke hun nogensinde ville gå ind i politik. Men man kan ikke bare sætte sig i sofaen, man er nødt til at gøre noget, siger hun.

Hendes mærkesag nummer et er arbejdsmiljø.

- Danmark er generelt foregangsland på det område. Når der skal være fælles regler, vil det være svært at få de høje standarder, som vi har herhjemme. Det så vi for eksempel for år tilbage, hvor

mærkningsreglerne for organiske opløsningsmidler blev forringet. Man skulle ikke længere angive graden af farlighed på malervarer. Det er meget vigtigt, at vi i Danmark bevarer vores ret til at have høje standarder, mener Dorte Valentin.

De rige landes klub

Kvinder har mest energi, lige når børnene er flyttet hjemmefra. Lissie Thording lagde for en del energi i SF men „nøjes“ nu med JuniBevægelsen, fordi unionsmodstanden var vigtigst.

- Jeg har altid været betænkelig ved EF fra begyndelsen, fordi jeg syntes det var de rige landes klub, fortæller Lissie Thording. Men med 3 børn i rap og fuldtidsarbejde var det svært at få plads til politisk arbejde. Nu kan børnene klare sig selv. Og

gelsen. Unionsmodstanden var jo det vigtigste, konkluderer hun.

Lukkede grænser

- Når de rige og stærke vil være rigere og stærkere, går det ud over de fattige og svage. De taber hver gang. EU-landene sætter toldmure op mod u-landene, så de taber på at handle med os. Det er uretmæssigt og uretfærdigt. Og konsekvenserne kan blive katastrofale.

- Hvad sker der når fattige bliver så fattige, at de må forlade deres land og vil ind i vores lande? Det

Lissie Thording, 58, lever i snart 30 år har altid været betænkelig ved EF, fordi det går ud på at gøre de rige lande rigere. Det går ud over de fattige hver gang.

gelsen ind for et „Europa i flere rum“. Det betyder, at man laver et tættere samarbejde i de regioner, der har problemer til fælles. For eksempel kan Østeuropalænderne selv organisere bekæmpelsen af forureningen i Østersøen - uden at Danmark i det samarbejde skal repræsenteres af en portugisisk embedsmænd fra EU-Kommissionen.

- Danmarks miljøstandard er helt forskellig fra den i Sydeuropa. Og vores arbejdsmarkeds- og socialpolitik er meget anderledes end englændernes. Her er det mest relevant, at vi samarbejder med Norden.

- Til nogle beslutninger er EU for stor en landegruppe. Men der kan også være beslutninger, hvor EU eller selv hele Europa er for lille et område.

Henrik Pedersen, 34, er børsmand og har interesse for færd og rejser. Han har placeret sig i midten af dansk politik.

Både for stor og for lille

EU er allerede en handels-læmme på nogle områder. En udfordling for det ikke bedre. I stedet skal færre eller flere lande arbejde sammen om for eksempel bekæmpelse af forurening, mener Henrik Pedersen.

Henrik Pedersen er børsmand i København, hvor han til daglig handler aktier og følger med i international politik. I fritiden dyrker han sin interesse for færd.

Han har kørt motorcykel i mange år og er ejer af en lille, engelsk sportsvogn. Henrik Pedersen elsker også at rejse, blandt andet har han krydset Sahara i en gammel, lysersed sportsvogn. Og en måned har han sejlet rundt i Congo-rugskov i en udhulet træstamme.

Henrik Pedersen befin-

der sig i midten af dansk politik, og sidste år var han med til at stifte unionsmodstanderpartiet NYT Midterparti. Den 34-årige børsmand har været aktiv modstander af Unionen siden før 2. juni-afstemningen i 1992.

- I dag har vi en Union bestående af 350 millioner europæere, som ikke fungerer. Planerne er, at også Østeuropa og den europæiske del af det tidligere Sovjet skal indlemmes under samme traktat.

- Det er efter min mening umuligt. Det bliver et gedemarked, på grund af de kulturelle forskelle. Vi har set gentagne eksempler på, at EU er handlingsslammet, fordi forskellene allerede i dag er for store.

Samarbejde om fælles problemer

- I stedet går JuniBevæ-

Peter Mark, 27, læser på Handelshøjskolen. Som liberal går han ind for nærdemokrati. EU er lige det modsatte, siger han.

Åbne grænser og fri handel

Først ærgrede jeg mig over det danske nej. Så fandt jeg ud af, at jeg var hoppet på den rød at sidde med ved bordet, siger Peter Mark, medlem af Venstre.

Den 2. juni 1992 om aftenen var Peter Mark i dårligt humør. „Hvor er dan-

skerne dog dumme“, tænkte han, mens han sad og ærgrede sig over nej'et til Unionen.

- Men jeg blev klar over, at jeg havde taget fejl. Jeg var hoppet på hilsenen om, at vi er nødt til at sidde med ved bordet, siger Peter Mark, der er medlem af partiet Venstre.

efter 30 år som lærer er jeg da også bedre end før. Så nu kan der ske noget. Kvinder har vist aldrig mere overskud og energi, end når børnene er flyttet hjemmefra.

Modstanden mod Unionen fik Lissie Thording til i 1991 at gå aktivt ind i SF, hvor hun tidligere havde været medlem. Siden sluttede hun sig til JuniBevægelsen.

Efter SF's holdningskift fik hun problemer i den lokale partiforening og valgte så at koncentrere sit engagement i JuniBevæ-

vi ser, er at EU-landenes holdning til u-landene føres videre i en indvandrerpolitik, som skal stoppe for indvandring og lukke grænserne.

- Sådan løses problemerne ikke. Og sådan får verden ikke en bæredygtig udvikling. De rige lande må samhandle på en ordentlig måde, så u-landene kan opbygge en produktion, de kan leve af. Og alle vesteuropæiske lande må sætte mindst 0,7 og helst 1 procent af nationalproduktet af til u-lands-hjælp.

- Som liberal går man jo netop ind for nærdemokrati. Og EU er det modsatte - beslutningerne centraliseres i et bureaukratisk system i Bruxelles.

Peter Mark er EF-tilhænger, og han stemte også ja til EF-pakken i 1986. Han er oprindeligt uddannet indenfor A.P. Møller, og læser nu SFRØK på Handelshøjskolen.

EU lukker østlande ude

- Jeg går ind for at åbne grænserne for fri handel, til gavn for U-landene og de skrabende demokratier i Østeuropa. Og for forbrugere, som bør have de bedste varer til billigst mulig pris.

- EU-landene siger, de går ind for fri handel, men i virkeligheden bygger landene en mur op omkring sig af told og importbarrierer. Det begrænser den fri handel.

- Vi hjælper ikke Østlandene ved at lukke dem ude og blive ved med at omfordele de søde sager i vores egen slibekølle.

- Landene i Østeuropa skal have lov til at konkurrere på samme vilkår, og vi skal hjælpe dem til at opfylde kravene til miljørigtig produktion.

JuniBevægelsen
Nybrogade 18, 1203 København K
Tlf. 33 93 00 46, Fax 33 93 30 67

Tryk: Netat Annoncer, 88 48 10 00, 5/94

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk